

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ
ΤΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΟΥΔΗ

(Συνετάχθη ύπό Έπιτρο-
πής παλαιών στελεχών
τοῦ Σώματος 'Ελλήνων
Προσκόπων).

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1950

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τάς έπομένας σελίδας συνέταξε μία 'Έπιτροπή παλαιών βαθμοφόρων τοῦ Σώματος 'Ελλήνων Προσκόπων Βερροίας, ἀπομάχων τώρα ἀλλὰ καὶ νοσταλγῶν τῆς ύπερδεκαετοῦ θητείας των (1929—1839) εἰς τὴν Τοπικὴν 'Εφορίαν Βερροίας καὶ ἐπιδιδομένων εἰς τὰ ἔργα των, ἀλλων ὡς ἐπιστημόνων, ἀλλων ὡς μονίμων ἀξιωματικῶν, ἀλλων ὡς ἐπαγγελματίων.

Εἰς τάς δύλιγας αὐτάς σελίδας εἶναι σταχυολογημένα ἐ λ ἄ χιστα ἀπὸ τὸ νέφος τῶν ἔργων τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΟΥΔΗ, δικηγόρου, 'Εφ. Πλωτάρχου δικαστικοῦ τοῦ Β.Ν., τέως Δημάρχου, ἰδρυτοῦ δὲ καὶ θεμελιωτοῦ καὶ ἀρχηγέτου τῆς τε Χριστιανικῆς Κινήσεως Βερροίας (Χ.Ε.Ο.Β., Κατηχητικὰ Σχολεῖα), καὶ τῆς Προσκοπικῆς Περιφερείας 'Ημαθίας, Πιερρίας καὶ Γιαννιτσῶν, ἔργων, κατὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν ὁποίων, δ 'Αρχηγός μας κ. Γ. Γουδῆς, ἐταύτισε τὴν ζωήν του μὲ τὴν Ιδικήν μας ζωὴν καὶ, ἡνωμένος δ 'ΐδιος μὲ τὸν 'Ιησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, εἴλκυσε καὶ ἡνωσε πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὸν θεῖον Λυτρωτὴν καὶ Διδάσκαλον, μαζὶ μὲ τοὺς συντάξαντας τὴν παροῦσαν παλαιούς προσκόπους, καὶ δεκάδας ἀλλας χιλιάδων νέων, ἀπὸ τοῦ

1929 μέχρι τοῦ 1941, καθώς καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας, δόηγιν αὐτοὺς διὰ τῆς πνοῆς του, διὰ τοῦ προσωπικοῦ παραδείγματός του καὶ πρὸ παντὸς διὰ τῆς φλογερᾶς, φρονηματιζούσης καὶ οἰκοδομούσης διδασκαλίας του, εἴτε εἰς τὴν χριστ. "Ἐνωσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς καὶ ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς, εἴτε εἰς τὰς ἐκδρομάς τῶν προσκόπων ἢ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, εἴτε εἰς τὰς κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ 1929—1939 τακτικάς διμήνους κατασκηνώσεις ἐν Καστανιᾷ, ποὺ τὰς ὠργάνωνε καὶ τὰς διηύθυνε μὲν ζῆλον καὶ πόθον προσωπικῶς ὁ ᾽Ιδιος, καταβάλλων κόπους ἀνυπολογίστους καὶ ἐπωμιζόμενος δυσιβαστάκτους εὔθυνας διένα κοινὸν ἄνθρωπον.

Τὸ διάβημά μας αὐτὸ ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς αἰωνίας καὶ ἀναπαλλοτριώτου εύγνωμοσύνης ποὺ χρεωστοῦμεν ἡμεῖς καὶ χιλιάδες ἄλλοι νέοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, εἰς τὸν κ. Γ. ΓΟΥΔΗΝ, τὸν χρηστότερον τῶν συμπολιτῶν μας, τὸν ἐμπνευσμένον, τὸν ἀκούραστον, τὸν ἀνιδιοτελή καὶ ἀνυστερόβουλον δόηγόν της ζωῆς μας, αὐτὸν ποὺ μᾶς ἔδωσε τὴν σωστὴν ἀγωγὴν καὶ ἐθεμελίωσε τὴν ζωήν μας εἰς πνευματικάς βάσεις, μᾶς ἐνημέρωσεν ἐγκαίρως ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ἔνας σκληρὸς ἀγών καὶ μᾶς ἐξήσκησεν εἰς τὴν ἀντιμετώπισίν του μὲν τὸ ἡρωϊκὸν πνεῦμα τοῦ θείου χριστιανισμοῦ καὶ μὲ τὴν αἰθρίαν τοῦ ὑψηλοῦ προσκοπικοῦ ἰδεώδους.

"Ο σκοπὸς τῶν γραμμῶν αὐτῶν εἶναι νά ύπενθυμίσουν εἰς δλους, ὅτι ἡ ἐρατεινὴ Ἡμαθία, δπως ἀποκαλεῖ τὴν ἴστορικὴν περιοχὴν μας ὁ Ἡρόδοτος,

καὶ γενικώτερον ἡ χώρα τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους, ποὺ ἔδωκε καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα καὶ μεταγενεστέρως τὰς χιλιάδας τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, Βασιλεῖς καὶ Στρατηλάταις, Στρατηγούς, διαννοούμενους, φιλολόγους, φιλοσόφους, συγγραφεῖς (οἱ δποῖοι καὶ σήμερον ἀκόμη ἐπιδροῦν Ισχυρῶς εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος), διαθέτει καὶ τάρα ἀνθρώπους μὲν ἀνώτερον πνεύμα, μὲν θερμὴν καρδίαν, μὲν Ισχυρὰν θεληματικότητα, μὲν ἀδάμαστον θέλησιν, μὲν χρηστότητα ὑποδειγματικήν, μὲν ἡγετικὰ προσόντα ἀπαράμιλλα, ἀνθρώπους, ποὺ εἶναι χρήσιμοι διὰ τὴν Κοινότητα, τὸ "Ἐθνος, τὴν Πατρίδα, τὸ Κράτος, Ιδίᾳ εἰς τὰς ἡμέρας μας, εἰς τὰς δποίας μία ἔρημία πρωτοφανῆς μαστίζει τὸν τόπον καὶ μία νῦν ἀσέληνος καὶ ζοφώδης ἔχει ἀπλώση τὴν σκιάν της εἰς τὴν λατρευτήν μας Πατρίδα.

Σκεπόδες τῶν γραμμῶν αὐτῶν εἶναι ἀκόμη, μαζὶ μὲ τὴν ὑπενθύμισιν αὐτήν, νὰ ὑποδείξῃ εἰς ὅλους καὶ ἐν αὐτῷ ποὺ ἔχομεν οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς αὐτῆς ὅχι μόνον ἀπέναντι ἐνὸς τοιούτου ἀνθρώπου, τοῦ εὔεργέτου μας κ. Γ. ΓΟΥΔΗ, ἀλλὰ καὶ τοῦ τόπου μας αὐτοῦ, καὶ περαιτέρω, τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ιδίας μας συνειδήσεως, ποὺ εἶναι ἡ φωνὴ τῆς ἀληθείας.

'Ο κ. Γ. ΓΟΥΔΗΣ ἔχει ἀξίαν ὅχι μόνον διὰ τὰ ἔργα τὰ δποῖα ἐπετέλεσεν ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν ἀφ' ἦς ἀπεφοίτησεν ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον μέχρι σήμερον (1929—1950) καὶ τῶν δποίων καὶ ὄλικὰ μνημεῖα

Ἴστανται ώς ἄφωνοι μάρτυρες τῆς γονίμου καὶ δημιουργικῆς φαντασίας του ἐν Βερροίᾳ, ὅλλα κυρίως τὰ ἡθικὰ μνημεῖα ζοῦν καὶ κινοῦνται ώς ἀδάμαντες ἐν Μακεδονίᾳ, ὅλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν Αιγύπτῳ, ἢ νόρες διακεκριμένοι ώς θεολόγοι, ώς ἐπιστήμονες, ώς ἀξιωματικοί, ώς ἐπαγγελματίαι, ώς ἀγρόται καὶ ώς ἔργαται, ὅλλα καὶ γυναῖκες ώς οἰκοκυραὶ ἄμα καὶ σκαπανεῖς τοῦ καλοῦζεις τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Ἐκκλησίας!

Ο κ. Γ. ΓΟΥΔΗΣ ἔχει, ἐπὶ πλέον, ἀξίαν καὶ διότι ἀποτελεῖ τὸ ζωντανόν, διδακτικώτατον καὶ ὀφελιμώτατον παράδειγμα διὰ τοὺς ἄλλους, τὸ παράδειγμα διὰ τὴν δύναμιν τῆς προσωπικῆς ἐνεργείας, τῆς ἐπιμονῆς πρὸς ἐπίτευξιν μεγάλων σκοπῶν, τῆς θαρραλέας ἔργασίας καὶ τῆς σταθερᾶς ἐντιμότητος, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν πράγματι εὐγενῆ καὶ ἀνδρικὸν χαρακτῆρα, ἀποδεικνύουν τὶ ἥμπορεῖ νὰ πράξῃ δικαθεῖς διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τοὺς ἄλλους καὶ παριστάνονταν τὴν δύναμιν τῆς εἰς τὸν Θεόν πίστεως καὶ τοῦ πρὸς ἑαυτὸν σεβισμοῦ, διὰ τῶν δποίων δύναται καὶ δὲλάχιστος νὰ ἀποκτήσῃ τιμὴν καὶ θέσιν ὑψηλήν.

Διότι δ. κ. ΓΟΥΔΗΣ προϊήλθεν ἐκ τοῦ πλήθους, ἔξι οἰκογενείας πτωχῆς, καὶ ἀντὶ νὰ κύψῃ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἀφαντάστων δυσκολιῶν, ποὺ ἀντιμετώπισε, καὶ, ἀντὶ νὰ ἀφίσῃ τὴν καρδίαν του νὰ σκληρυνθῇ τὴν καὶ γεμίσῃ ἀπὸ αἱρετικὴν κοινωνικὴν πικρίαν διὰ ἀνισότητα τῶν ἀγαθῶν καὶ νὰ γίνῃ κοινωνικὸς δηλητηριαστής, ἀντιθέτως, τὰς δυσκολίας, τὴν πενίαν καὶ τὴν ἀνέχειαν, τὴν βιοπάλην εἰς τὴν δποίαν παιδιόθεν

είναι καταδικασμένος, τάς δυντιμετώπισε μὲ ἀλύγιστον πεῖσμα, τάς κατέβαλε μὲ τόσην δύναμιν ώστε νά μὴ ἡμπορέσουν νά ἐμποδίσουν τὴν πρόοδόν του.

Καὶ δχι μόνον τὰς κατέβαλεν, ἀλλὰ ἔκειναι ἀκριβῶς αἱ δυσκολίαι, τὰς δποῖας συνήντησεν ἀπὸ ἡλικίας 10 ἑτῶν, αἱ δποῖαι ἵσως ἔνα ἄλλον νά τὸν ἐγονάτιζαν καὶ τὸν ἡνάγκαζαν νά κύψῃ εἰς τὴν λεγομένην μοίραν του, εἰς αὐτὸν ἐφάνησαν οἱ κάλλιστοι βοηθοί του, διδτι παρώτρυναν τὰς δυνάμεις του πρὸς τὴν ἐργασίαν, τὸν ὠδήγησαν εἰς τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νά ἀντλήσῃ ἀπὸ ἔκει—ἀπὸ τὸ κῆρυγμα καὶ τὴν μελέτην τῆς Γραφῆς, ἀπὸ τὴν μετοχὴν εἰς τὰ ἀγιαστικὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας—ὅπως δ ἕδιος πολλάκις μᾶς ἔλεγεν εἰς τὰς ἀλησμονήτους κατασκηνώσεις μας: «τὴν πίστιν, τὴν ὑπομονήν, τὴν ἐλπίδα, τὴν ἀγάπην, τὴν ἐγκαρτέρησιν, τὴν μετ' ἐμπιστούνης προσδοκίαν τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Θεοῦ δι' ἔνα μέλλον καλύτερον, μέλλον, πάντοτε μὲν κοπιῶδες ἀφ' οὖ ἡ ζωὴ δὲν είναι παρὰ «πειρατήριον», κατὰ τὸν Ἰώβ, ἀλλὰ καὶ πλήρες τῶν εὔαρέστων συγκινήσεων, ποὺ χαρίζει ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ παρουσία τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, τὸ Ὁποῖον ζωογονεῖ, θερμαίνει, χαριτώνει καὶ ἔξασφαλίζει ἀναφαίρετον χαρὰν εἰς τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν τόσον σύντομον καὶ πτωχὴν ζωὴν τού· εἰς τὸν κόσμον αὐτόν».

Ἡ πρόχειρος καὶ συντομωτάτη σκιαγραφία τοῦ κ. ΓΟΥΔΗ εἰς τὰς ἐπομένας σελίδας, ἐπὶ τῇ βάσει πλουσιωτάτου ἀρχείου ποὺ κρατεῖται διὰ τὰ ἔργα καὶ τὰς ἡμέρας του, θὰ πείσουν δλους περὶ τῆς σκο-

πιμότητος τοῦ φυλλαδίου αύτοῦ εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιμον στιγμὴν τῆς ἑθνικῆς μας ζωῆς, καθ' ἣν πρόκειται νὰ ἐκλεγοῦν οἱ καταλληλότεροι ἀντιπρόσωποι τοῦ "Ἐθνους".

ΕΝΤΟΛΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΑΛΑΙΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΑΘΜΟΦΟΡΩΝ

ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΦΟΡΙΑΣ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΗΜΑΘΙΑΣ

Δ. ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΠΟΙΟΣ Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΟΥΔΗΣ

Ο κ. Γ. Κ. ΓΟΥΔΗΣ έγεννήθη ἐν Βερροίᾳ τῷ 1903. Ο πατήρ του καταγόμενος ἐκ τοῦ ἑγγύδος τῆς πόλεως χωρίου «Φιγιά» ἤσχολεῖτο μὲ τὴν γεωργίαν.

Τῷ 1911, εἰς ἡλικίαν 8 ἑτῶν,¹ ἔμεινεν δρφανὸς πατρὸς καὶ τὸν Ὁκτώβριον τοῦ 1912, δτε, μὲ τὴν κήρυξιν τοῦ βαλκανοτουρκικοῦ πολέμου, ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός του καὶ προστάτης τῆς οἰκογενείας Ἰωάννης, ἡλικίας 17 ἑτῶν, ἔσπευσεν εἰς Ἀθήνας καὶ κατετάχθη ὡς ἐθελοντής, ὁ Γ. ΓΟΥΔΗΣ ἔγκατέλειψε τὰ μαθητικά θρανία καὶ ειργάσθη εἰς τὸ ἔξω τῆς Βερροίας ἔργοστάσιον (Νηματουργεῖον) Σωσσίδη—Βέρμιον.

Τῷ 1914, ἔχων ἔξι ἀπαλῶν δύνχων τὴν σκληράν πείραν διετοῦς ἐργατικῆς ζωῆς, ἐνεγράφη καὶ πάλιν εἰς τὴν 4 τάξιν τοῦ Δημ. Σχολείου τὸ δποῖον ἐπεράτωσεν ἐργαζόμενος κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του.

Ἐργαζόμενος ἐπίσης, ἐπεράτωσε τὸ Γυμνάσιον.

Τὸ φθινόπωρον τοῦ 1924, ὀφεῖον ἔξεπλήρωσεν ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τὴν στρατιωτικήν του ὑπηρεσίαν καὶ διετέλεσεν ἐπί τι διάστημα ὡς Ὑπογραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικείου Βερροίας, ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας, διὰ νὰ εὕρῃ ἐργασίαν ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἀκολουθή-

ση ἀνωτέρας σπουδάς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.
Ἐφωδιασμένος μὲν μίαν συστατικὴν ἐπιστολὴν ἐκ μέρους τοῦ μακαρίτου ΑΝΤ. Γ. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ (τραγικοῦ θύματος τῆς θηριωδίας τῶν ἀναρχικῶν) πρὸς τὸν ἐκ Μακεδονίας εὐπατρίδην κ. Φ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΝ
υἱὸν τοῦ ἀλήστου μνήμης Πρωθυπουργοῦ ΣΤΕΦ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΝΙ καὶ ἀδελφὸν τοῦ μεγάλου Μακεδόνος πατριώτου, φιλοσόφου, πολιτικοῦ καὶ λογοτέχνου ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΝΗ, προσελήφθη εἰς τὸ ἴδιαιτερον γραφεῖον τῆς ιστορικῆς μακεδονικῆς οἰκογενείας μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ συστηματοποιήσῃ, καθαρογράψῃ καὶ ἐπιμεληθῇ τῆς ἐκδόσεως, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Φιλίππου, τῶν ἔργων τοῦ ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΝΗ, τοῦ εὐγενοῦς ἑκείνου θύματος τοῦ τυφλοῦ φανατισμοῦ τῆς 31 Ἰουλίου 1920.

Τότε δὲ κ. Γ. ΓΟΥΔΗΣ, δὲ ποῖος ὠρέγετο τοῦ εἰδέναι, δὲν περιωρίσθη ἀπλῶς εἰς τὴν καθαρογραφὴν τῶν ἔργων τοῦ Ι. Δ. ἐπεδόθη μετὰ βουλιμίας κυριώς εἰς τὴν μελέτην τῶν ἔργων, τῶν δποίων ἡ γλαφυρότης, δὲ πατριωτικὸς παλμός, ἡ κοινωνιολογική, φιλοσοφικὴ καὶ πολιτιστικὴ ύφὴ τὸν ἐγοήτευε. Ὁ κ. Φ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΝΗΣ, διαγνούς τὸν χρηστὸν καὶ φιλότιμον χαρακτῆρα του, ἔξετίμησε καὶ συνεπάθησε τὸν νεαρὸν φοιτητὴν ποὺ διψοῦσε τὴν μάθησιν καὶ τὴν αὐτοβελτίωσίν του, δλοκληρώνων δὲ τὴν πράγματι πατρικὴν στοργὴν του ἀπῆλλαξεν αὐτὸν σχεδὸν πλήρως ἀπὸ τὴν ἔργασίαν του διὰ νὰ φοιτᾷ κανονικῶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἔργαζόμενος μόνον διλίγας ὥρας πρὸς τὸ ἔσπέρας εἰς τὸ γραφεῖον του.

Ο κ. ΓΟΥΔΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ἐν ᾧ ὑπηρέτει εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Φ. Δ. καὶ ἐνῷ ἔφοίτα εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ κ. Γουδῆς, ἐμπεποτισμένος παιδιόθεν, ἐκ τῆς μητρικῆς πίστεως, μὲ στοιχειώδη¹ κλίσιν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, παραδειγματιζόμενος² ἀπὸ τὴν ὑποδειγματικὴν ζωὴν τῆς πατριαρχικῆς³ οἰκογενείας Δραγούμη, ἀλλὰ καὶ σχετισθεὶς ἐν τῷ μεταξὺ διὰ δεσμῶν πνευματικῶν μὲ τὸν ἀείμνηστον τότε Μητροπολίτην Τραπεζούντος ΧΡΥΣΑΝΘΟΝ, (τὸν Γεραρὸν Ἱεράρχην, ὁ ὅποιος ἐτίμησε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ως Ἀρχηγὸς Αὐτῆς κατὰ τὰ πολεμικὰ ἔτη 1939—1941, καὶ ὁ ὅποιος, φίλος στενὸς τοῦ Ἰωνος Δραγούμη καὶ μέλος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλικῆς Ἐταιρίας εἰς ἣν μετεῖχον καὶ οἱ Ι. Δ. καὶ ὁ ἐκ Κοζάνης Γεώργ. Μπούσιος, μετὰ τὴν ἐξορίαν του, καταφυγῶν εἰς Ἑλλάδα (1922)⁴ ἐσύχναζε, εἰς τὸν οἶκον Δραγούμη, καὶ ἀπῆλαυε καθημερινῶς τῆς στοργικῆς περιποίησεως καὶ παρὰ τοῦ ὅποίου ὁ κ. Γουδῆς ἔλαβε τὰ πρῶτα κεντρίσματα φωτισμένης καὶ ούσιαστικῆς θρησκευτικότητος), ἀνεμίχθη ἐνεργῶς εἰς τὴν θρησκευτικὴν κίνησιν τῶν Ἀθηνῶν, ιδρύσας, ὑπὸ τὰς εύ-

λογίας καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, καὶ μετὰ τοῦ τότε Συνοδικοῦ Μητροπολίτου Ἡλείος κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, τοῦ τότε Μεγάλου Πρωτοσυγγέλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. ΜΙΧΑΗΛ, τοῦ τότε συμφοιτητοῦ του καὶ νῦν Μητροπολίτου Κοζάνης κ. ΚΩΝΣΤ. ΠΛΑΤΗ, τοῦ τότε φοιτητοῦ καὶ νῦν Γ. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν θεολόγων κ. Ι. ΔΑΒΕΤΑ καὶ ἄλλων φοιτητῶν καὶ ἰδιωτῶν, τὴν Χριστιανικὴν Ἔνωσιν Ὁρθοδόξων Ἀθηνῶν, ἐνρεύουσαν ἐν αὐτῇ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, ἀναλαβών τὴν Γενικὴν Γραμματείαν αὐτῆς.

Κατά τὴν πεντεστήν δρᾶσιν τῆς Χριστιανικῆς Ἔνωσεως Ἀθηνῶν, δ. κ. Γουδῆς, ὅχι ἀπλῶς διότι ἥσκει τά καθήκοντα Γενικοῦ Γραμματέως υἱῆς, ἀλλὰ διότι ἥτο θερμουργὸς καὶ πλήρης αὐταπαρνήσεως καὶ ζῆλου, ἀπετέλει τὴν κινητήριον δύναμιν αὐτῆς, αὐτὸς κανονίζων τὰ τῆς ὅλης δράσεώς της καὶ αὐτὸς συντονίζων τὴν κίνησίν της, ἐν συνεργασίᾳ του μετά τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, Συνοδικοῦ Μητροπολίτου Ἀντωνίου, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων διμιλητῶν καὶ πνευματικῶν, τοῦ ἀειμνήστου Μιχαὴλ ΓΑΛΑΝΟΥ, τοῦ τότε Πρωτοσυγγέλου κ. ΜΙΧΑΗΛ, πολλῶν ἄλλων ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἐπίσης τοῦ τότε Ἱεροκήρυκος τῆς Μητροπόλεως Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ, τοῦ διαπρεποῦς αὐτοῦ θεολόγου καὶ συγγραφέως ποὺ ἤναλωσε τὴν ζωήν του ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ "Ἐθνους καὶ τοῦ Κράτους, ἐν τῇ ἑξα-

σκήση τῶν βιωτάτων καθηκόντων του, ώς κληρικοῦ
ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ
ἐν ταύτῳ ως Προϊσταμένου τῆς ὑποδειγματικῆς εἰς τὸν
κόσμον θρησκευτικῆς δργανώσεως, τῆς ΖΩΗΣ, ἡ ὁ-
ποίᾳ ἔδωκε καὶ δίδει τὸ μέτρον ἀληθῶς ἀποστολικῆς
συγκροτήσεως, διαβιώσεως καὶ δράσεως καὶ ἀληθῶς
ὑγιαινούσης διδασκαλίας, ἡ ὅποια, πρὸς τοῖς ἄλλοις,
τροφοδοτεῖ τὰς ἑκασταχοῦ Μητροπόλεις μὲν ὑποδειγ-
ματικούς κληρικούς, κήρυκας τοῦ Θείου Λόγου καὶ
δργανωτάς καὶ διδασκάλους τῶν Κατηχητικῶν Σχο-
λείων καὶ τῶν ἐθνικοθρησκευτικῶν ἔξορμήσεων, ἐνὸς
πραγματικοῦ πνευματικοῦ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ, ποὺ ἔγ-
γυαται βασίμως τὴν ἐν προσεχεῖ μέλλοντι πλήρωσιν
τόσων κενῶν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικήν, διοικητικήν καὶ
πολιτικήν συγκρότησιν τῆς ἡδικημένης ἀπὸ τὴν Ιθύ-
νουσαν τάξιν χώρας μας.

Ο Χ. ΓΟΥΔΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΣΚΑΠΑΝΕΥΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΞΙΩΝ

Τῷ 1929 ὁ κ. Γουδῆς, τυχών τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν ἐπανήλθεν εἰς τὴν γενέτειράν του Βέρροιαν.

Χωρὶς ἀκόμη νὰ σταθεροποιήσῃ τὴν ἐπαγγελματικήν του σταδιοδρομίαν καὶ πρὸς κοινὴν ἔκπληξιν τῆς Βερροίας, ἐπεδόθη μετὰ ζέσεως εἰς ἡθικοκοινωνικὴν δρᾶσιν. Καὶ ἐν πρώτοις, βοηθούμενος ἀπὸ ἐλαχίστους συνεργάτας ἐν οἷς ὁ ἐνθουσιώδης πατριώτης κ. Γ. Κανάκης, Διευθυντὴς τοῦ Μεταφραστικοῦ Γραφείου παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Βερροίας, Ἰδρυσεν, ὠργάνωσε καὶ ἀνέλαβε προσωπικῶς τὴν Διοίκησιν καὶ τὴν Διεύθυνσιν Ἐκπαιδεύσεως πρωτοτύπου ἕως τότε διὰ τὴν Ἑλλάδα Κέντρου ἔξωσχολικῆς ἀγωγῆς τῶν ἐλληνοπατείδων, «τῆς Σχολῆς Στελεχῶν», τάξας ἐνιαυσίαν θητείαν εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῆς, ἐπὶ τῷ σκοπῷ, δηλαδὴ, μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν τῶν μαθητῶν, ἰδρύσῃ—δηλαδὴ καὶ συνέβη—Τοπικὴν Ἐφορείαν Προσκόπων Ἡμαθίας.

Ἡ πρωτοτυπία εἰς τὴν «Σχολὴν Στελεχῶν» ἐνέκειτο εἰς τὸ δτι, ἀντιθέτως πρὸς δτι ἡτο καθιερωμένον εἰς ὅλας Περιφερείας, ἐν αὐτῇ, ἡ κυρία φροντὶς ἐστρέφετο εἰς τὸ νὰ ἀνυψώσῃ τὸ στέλεχος—ὅπως ἀργότερον συνέβη διὰ κάθε πρόσκοπον, εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον τῆς ἀνθρωπίνης του ἀξίας, οὕτως

ώστε τὸ παιδί νὰ φθάσῃ μὲ τὴν ἰδίαν του προσπάθειαν εἰς τὸ ἀνώτερον δυνατόν σημεῖον τῆς κοινωνικῆς καὶ ἑθνικῆς ἀξίας του. Ὁ σκοπὸς τῆς «Σχολῆς Στελεχῶν» ἦτο ἡ Ἀγωγὴ τοῦ Πολίτου, τὴν δοκούσαν ὁ ἰδρυτής της ἐθεώρει, ώς ἄλλωστε καὶ κάθε φωτισμένος μύστης τῆς χριστιανικῆς ἰδεολογίας καὶ διδάσκαλος τοῦ Προσκοπισμοῦ, ώς ὁ πέρτατον σκοπὸν τῆς ἀνατροφῆς.

Απὸ τὴν Σχολὴν αὐτὴν ἀπεφοίτησαν πλεῖστοι νέοι τῆς Βερροίας, ἐν οἷς καὶ οἱ ἡρωες τῆς ἐποποίησας 1940—41 ὑπολοχαγοὶ Θ. Β. Σκουλαριώτης (ἀνεψιός τοῦ κ. Γουδῆ), Ἀλ. Τσαπακόπουλος καὶ Ἀλ. Μάντσης καὶ οἱ τρεῖς εὐγενῆ θύματα τοῦ συμμορισμοῦ κρεουργηθέντες, διὰ τὴν ἡθικοθρησκευτικὴν δρᾶσιν του Ἀρχιμανδρίτης κ. Γ. Παυλίδης τοῦ κύκλου τῆς ΖΩΗΣ, Στρατιωτικός Ἱερεύς, διὰ τὴν Εὔελπίδων κ. κ. Παναγ. Χαραλαμπίδης καὶ Ὁδ. Δημάδης οἱ ἐκπαιδευτικοὶ κ. κ. Ὁρ. Ζαφάρας, Κ. Ελενίδης Ι. Κουκόγλου, Ι. Βλαχόπουλος καὶ Β. Λιακόπουλος, οἱ δικηγόροι κ. κ. Ἀ. Δαβόρας, Φ. Παπαδόπουλος, Ἰ. Γιαμᾶς, Ἀ. Τσουλῆς, καὶ Δ. Χατζηδημητρίου, οἱ Ιατροί κ. κ. Ἰ. Ἰωακειμίδης, Σ. Βλαχογιάννης καὶ Ἀ. Περδίκης καὶ δεκάδες ἄλλων νέων, ἀξιωματικῶν. ἐπιστημόνων, ἐμπόρων, ἐργατικῶν. Ολίγον βραδύτερον δὲ κ. Γουδῆς ἔδρυσε τὴν Χριστιανικὴν «Ἐνωσιν

‘Ορθοδόξων Βερροίας δ «Απόστολος Παῦλος» καὶ τὰ
‘Εκκλησιαστικά Κατηχητικά Σχολεῖα, συγκλίνων
πρὸς ἄλληλα τὰ τρία συγγενῆ πνευματικά ἰδρύματα
μετακαλέσας δαπάναις τῆς Χ. Ε. καὶ τοῦ προσκοπι-
σμοῦ Ιεροκήρυκα ἔξ ‘Αθηνῶν ἐκ τῶν πλέον καταλ-
λήλων, τῶν διακρινομένων διὰ τὸ ἥθος, τὴν ἀνιδιοτέ-
λειαν, τὴν κατάρτιον τὸ κήρυγμα καὶ τὴν ἴκανότητα
πρὸς διεύθυνσιν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Τῷ 1935 θέλων νὰ ἔξασφαλίσῃ μόνιμον ἐντευ-
κτήριον διὰ τε τοὺς Προσκόπους καὶ τὰ Κατ. Σχο-
λεῖα καὶ διὰ τὴν ὅλην Χριστιανικὴν κίνησιν ἡς ἤγει-
το, ἀνέλαβεν ἀγῶνα ἀποδεσμεύσεως τοῦ Κεντρικοῦ
παλαιοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Βερροίας, δῆν οἱ μὲν
Τούρκοι εἶχον μεταβάλη εἰς Τζαμίον, ἀπὸ δὲ τοῦ
Μεγάλου Παγκοσμίου Πολέμου ἔχρησιμοποίησαν ἀρ-
χικῶς μὲν αἱ συμμαχικαὶ στρατ. ἀρχαὶ βραδύτερον
δὲ αἱ ἐπισιτιστικαὶ εἰς ἀποθήκην. Πείσας διὰ τῆς
πλουσίας καὶ φλογερᾶς ἐπιχειρηματολογίας του τὸν
ἀείμνηστον τότε Μητροπολίτην Πολύκαρπον Σα-
κελλαρόπουλον καὶ κατελθών εἰς Θεσσαλονίκην
παρὰ τῇ Γ. Διοικήσει καὶ εἰς ‘Αθήνας παρὰ τῷ
‘Υπουργείῳ Παιδείας, μετὰ ἔξαμηνον προσπάθει-
αν κατέλαβε τὸ κτίριον καὶ μετὰ τῶν φιλοτίμων
καὶ ἐνθουσιωδῶν συνεργατῶν του, βαθμοφόρων τῶν
Προσκόπων καὶ μελῶν τῆς Χρ. Ἐνώσεως, ἀνέλαβε
νέον ἀγῶνα ἐπαναφορᾶς τοῦ ἐρειπωμένου κτιρίου εἰς
τὴν προτέραν αἴγλην του. “Ἐκτοτε τοῦτο πράγματι
εἶναι οἶκος τοῦ χριστιανοῦ καὶ τοῦ προσκόπου ἐν
Βερροίᾳ. Τῷ 1939 δ κ. Γουδῆς ἐκήρυξεν—πρώτος ἐν

“Ελλάδι—τὴν πνευματικὴν ἐπιστράτευσιν. Οὕτω ᾔχων ώργανωμένας μόνον ἐν Βερροίᾳ 8 πλήρεις δύμάδας Προσκόπων μὲ μουσικὴν ἀπὸ 50 ὅργανα, ἥρχισε τὴν καθ’ ἑκάστην Κυριακὴν ἔξορμησιν τῆς ‘Ομάδος ἔθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἡς ἤγειτο δ ἕδιος καὶ ἡς μετεῖχον δ Ἀρχηγὸς τοῦ Μεραρχιακοῦ Πεζικοῦ—ἐνίστε καὶ δ ἕδιος δ Διοικητὴς τῆς X Μεραρχίας—καὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐπιτελείου καὶ τοῦ συντος—Ιερεῖς, δ Εἰσαγγελεὺς καὶ Δικασταί, δ Γυμνασιάρχης μὲ καθηγητάς, Διευθυνταὶ Δημ., Σχολείων καὶ ἄλλοι διδάσκαλοι, Ιατροὶ, δικηγόροι, ἐμποροὶ, ἐργαζόμενοι, οἱ ἀρχηγοὶ Προσκόπων καὶ ἡ δύμας τῆς προσκοπικῆς Μουσικῆς.

‘Η κατὰ Κυριακὴν ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη ἐπαφὴ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν μὲ τὰς κοινότητας καὶ τὰ χωρία τῆς Ἡμαθίας καὶ Πιερρίας, ἐπέδρα ἐπὶ τοῦ ἡθικοῦ τῶν πολιτῶν, ἔξηπτε δὲ τὸ πατριωτικὸν φρόνημά των καὶ τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημά των, διότι ἐκεῖ ἀνεπτύσσοντο θέματα θρησκευτικοῦ καὶ πατριωτικοῦ περιεχομένου. Τοιαυται ἔξορμήσεις ἔγιναν εἰς τὰς πλεισταὶς κοινότητας καθὼς καὶ εἰς τὴν Νάουσαν, Γιαννιτσά καὶ Κατερίνην.

Καὶ ἐνῷ ἐγίνοντο δλα αὐτά, κατ’ ἔτος, ἀπὸ τοῦ 1929—1939, ώργάνωνεν δ ἕδιος προσωπικῶς διμήνους θερινὰς κατασκηνώσεις ἐν Καστανιᾷ—Βερροίᾳ, διόπου ἀνερχόμενος δ ἕδιος μεθ’ δλοκλήρου ἐπιτελείου ἐκ θεολόγων, Ιατρῶν, ἀξιωματικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἄλλων εἰδικῶν, ἐπεδίδετο εἰς τὴν ἔξασκησιν τῶν προσκόπων εἰς τὰς προσκοπικὰς καὶ χριστιανικὰς ἀρετάς

Ο κ. ΓΟΥΔΗΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ

Τῷ 1940 δ. κ. Γουδῆς διωρίσθη Δήμαρχος Βερροίας.

Έκειν πλέον ἐφάνη ἡ ἀξία τοῦ ἀνδρός. Ἐντὸς δόλιγων μηνῶν ἑτέθησαν αἱ βάσεις μιᾶς χρηστῆς καὶ υποδειγματικῆς διοικήσεως ἐν τῷ Δήμῳ. Ἀτυχῶς εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ἔμεινεν ἐλαχίστους μόνον μῆνας, διότι ἐπιστρατευθεὶς κατὰ τὸν πόλεμον ἀπεμακρύνθη τῆς πόλεως.

ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ ΚΑΙ ΜΕΣΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

Τὴν 27 Απριλίου 1941 εύρισκόμενος μὲ τὸ Τμῆμα του ἐν Ναυπλίῳ καὶ ύπεικων εἰς τὴν ἔκκλησιν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ Β' ἔσπευσεν εἰς Κρήτην καὶ μετὰ τὴν μάχην τῆς Κρήτης εἰς Μέσην Ανατολήν.

Έκει ἐπιστρατευθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1941 ως ἀξιωματικὸς Δικαστικὸς τοῦ Β.Ν. διωρίσθη Διευθυντὴς τῆς Ναυτικῆς Δικαιοσύνης τοῦ Υ.Ν. καὶ συγχρόνως Βασιλικὸς Ἐπίτροπος τοῦ Ἑκτάκτου Ναυτοδικείου Μέσης Ανατολῆς.

Ἡ σταδιοδρομία του καὶ εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ὑπῆρξε καταπληκτική. Τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως ἐν Καΐρῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ίδια οἱ διατελέσαντες Ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ Ἀρχηγοὶ τοῦ Στόλου Ναύαρχοι κ. κ. Ἀλ. Σακελλαρίου, Ἐπ. Καββαδίας, Π. Ἀντωνόπουλος, Κ. Κοντογιάννης, Π. Κώνστας καὶ

πλεῖστοι ἄλλοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ὅχι ἀπλῶς ἐ-
ξετίμησαν τὸ ἥθος, τὸν πατριωτισμόν, τὴν αὐτοθυ-
σίαν καὶ τὴν ἔξοχον δρᾶσιν τοῦ κ. Γουδῆ, ἀλλὰ καὶ
ἐποπτεύοντες τὴν ἐν αὐταπαρνήσει γενικωτέραν δρᾶ-
σιν του ἐν τῷ κοινωνικῷ πεδίῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ
πολλαχοῦ τῆς Αιγύπτου, ἔξεδήλωναν εἰς πᾶσαν εύ-
καιρίαν τὴν πρὸς αὐτὸν βαθεῖαν τιμήν των, θεωροῦν-
τες αὐτόν, ὡς καὶ πράγματι ἥτο, ὅχι μόνον ὡς ἔνα
καλὸν ἀξιωματικὸν ἀπλῶς, ἀλλ' ὡς προσωπικότητα
ἔξαιρετικήν, ἔξερχομένην τῶν ὁρίων τοῦ κοινοῦ ἐπι-
στήμονος, προσωπικότητα μὲν πνευματικήν καὶ ἥθικήν
πληρότητα ἀσυνήθη εἰς τὴν ἐποχήν μας, προσωπικό-
τητα ἔχουσαν συνείδησιν τῆς εὐθύνης του ὡς πολέ-
του, ὡς διανοούμενου, ὡς ἀνωτέρου λειτουργοῦ, προ-
σωπικότητα ἀσκοῦσαν τὰ ἐμπιστευμένα εἰς αὐτήν
ἔργα μετά λόγου καὶ δυνάμεως.

Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝ. ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΓΟΥΔΗ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

‘Από της πρώτης ήμέρας καθ’ ήν ό κ. Γουδής έπάτησε τὸ ἔδαφος τῆς Ἀλεξανδρείας (Μάϊος 1941) δύο μόλις ὡρας ἀπό τῆς ἀποβιβάσεως ἔκαμε τὴν πρώτην διάλεξιν του ἐνώπιον Ἀλεξανδρέων Ἑλλήνων. Καὶ ἔκτοτε ἥρχισε τακτικῶς νὰ ἐπηρεάζῃ τὴν θρησκευτικήν, φιλολογικήν, κοινωνικήν καὶ ἔθνικήν κίνησιν μὲ τὴν γλαφυράν διαλεκτικότητά του ἐνώπιον πολυπληθῶν Ἑλλήνων Προσκόπων, τῶν Ἑλλήνιδων Ὁδηγῶν, τῶν Φαλαγγιτῶν, τῆς φιλολογικῆς συντροφιᾶς ἐν τῇ ἐπαύλει τῆς σοφῆς Καθηγητρίας τοῦ Πανεπιστημίου κ. Παναγιωτάτου, ἐν ταῖς Λέσχαις τῶν Ἑλλήνων Ἀλεξανδρείας, τῶν Ἑλλήνων Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν, Ἱερῶν Ναῶν, Κινηματοθεάτρων κλπ, οὕτως ὅστε νὰ εἶναι γνωστὸς εἰς δόλους τούς Ἀλεξανδρινούς καὶ νὰ ἐπισύρῃ τοιούτον σεβασμὸν καὶ ἀγάπην ὅστε, ὅταν τῷ 1944 μὲ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀντικρατικῶν καὶ ἀντικοινωνικῶν στοιχείων, ἐτέθη ἔκτὸς ὑπηρεσίας, καταδιωκόμενος ὑπὸ τῶν συνοδοιποριακῶν κύκλων διὰ τὰς ἔδραίας ἔθνικάς ἀρχάς του, οἱ κάτοικοι τῆς Ἀλεξανδρείας τὸν περιέθαλψαν μὲ τὸν μεγαλύτερον σεβασμὸν καὶ μὲ στοργὴν ἀνεκτίμητον.

"Ο, τι ίδιαιτέρως δέον νὰ ἔξαρθῇ ἀπὸ τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Γ. ἐν Αἰγύπτῳ, εἶναι ἡ σθεναρά ἐκ μέρους του ώς Διευθυντοῦ τῆς Ναυτικῆς Δικαιοσύνης τοῦ Υ.Ν. καὶ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Ναυτοδικείου Ἀλεξανδρείας ἀντιμετώπισις τῶν κινημάτων ἐν τῷ Β. Ν. Οἱ διατελέσαντες ώς ύπουργοι τῶν Ναυτικῶν Ναύαρχοι Σακελλαρίου καὶ Καββαδίας τὸν κ. Γουδῆν εἶχον μοναδικὸν βοηθόν διὰ τὴν δικαστικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἄλλων συνοδοιποριακῶν στοιχείων τὰ ὅποῖα ἔξήρθωναν δ, τι οἱ φιλότιμοι καὶ γενναῖοι ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ πληρώματα ἐπετύγχανον μὲ τὰς θυσίας τοῦ αἵματος καὶ τῶν κόπων των.

"Ο κ. Γουδῆς δὲν ἔδιστασε νὰ συλλάβῃ ἀνωτέρους ἀξιωματικούς καὶ πολιτικὰ πρόσωπα ἐγγὺς τοῦ ἀρχισυνωμότου Ἐμμ. Τσουδεροῦ, ἐμπνέοννα αὐτὸν καὶ ὑπ' αὐτοῦ καθοδηγούμενα εἰς τὴν ἄνευ προηγουμένου συνωμοτικὴν των δρᾶσιν, εἰσηγήθη δὲ εἰς τὸν Ναύαρχον τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων διὰ τὴν διωξιν καὶ αὐτοῦ τοῦ Τσουδεροῦ, ύποβαλών καὶ σχετικὸν ὑπόμνημα, εἰς Λόνδινον, πρὸς τὸν Μάρτυρα Βασιλέα ΓΕΩΡΓΙΟΝ, εἰς τὸν ὅποιον ἔξέθετε τὰ πορίσματα ἐπισήμου ἀνακρίσεως ἔξ ής ἀπεκαλύπτετο δλόκληρον τὸ σχέδιον ἐνεργείας τῶν ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ ἀντιδραστικῶν κύκλων, τῶν δρώντων ἐν ἐπαφῇ πρὸς ωρισμένους ἐν Ἑλλάδι «παράγοντας» καὶ πρὸς τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα, σχέδιον, συμφώνως πρὸς τὸ ὅποιον, περιέργοι καὶ πρωτότυποι «δημοκρατικοὶ» κοπτόμενοι διὰ τὰς ἐλευθερίας, εἰς τὴν πραγματικότητα δύμως καθολοκληρίαν ἀνελεύθεροι καὶ ἀπλῶς

«ώς έπικάλυμμα τής κακίας έχοντες τὴν ἐλευθερίαν» έχάλκευον ἔκτοτε (1942), ἄλλοι ἐσκεμμένως καὶ ὄλλοι ἀσυνειδήτως, τὰ δεσμά τῆς Ἐλλάδος, τὰς ἑκατόμβας τῶν αἰματηρῶν θυμάτων καὶ τὰς ἀνυπολογίστους καταστροφάς τοῦ ύλικοῦ πλούτου καὶ τῶν τεχνικῶν ἔργων τῆς προόδου, ἐμπρησταὶ καὶ δολοφόνοι γυναικῶν ἔγγυών, ἀπροστατεύτων παίδων καὶ χρηστῶν πολιτῶν.

”Αλλο κεφάλαιον τῆς δράσεώς του ἐν Μ. Ἀνατολῇ εἶναι δὲ ἀγών του ὑπὲρ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως, τὸν Ὄποιον ἐσυκοφάντουν πολλοὶ ἡμέτεροι καὶ ξένοι, δργανα δῆλοι μιᾶς αἰσχρᾶς προπαγάνδας.

”Ο κ. Γουδῆς εἶναι δὲ μόνος τῶν ἔξι Ἐλλάδος δρμηθέντων μετά τὴν μάχην τῆς Κρήτης, δὲ ὅποιος, μέχρι τέλους, χωρὶς ἀνάπauλαν εἰργάζετο διὰ διαλέξεων καὶ ἀρθρων ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ ὅποιου, μετά τὸ 1943 εἶχον σχεδὸν ἀπαγορεύσῃ οἱ ἐπικρατοῦντες συνωμόται, καὶ τὸ δνομα νὰ ἀναφέρεται.

”Ο κ. Γουδῆς ἀπήντησε δι' ἐπτά (7) μακρῶν ἀνοικτῶν ἐπιστολῶν καὶ πρὸς τὰς κατὰ τοῦ Βασιλέως ραδιοφωνικάς καὶ δημοσιογραφικάς συκοφαντίας τοῦ ἔξαλλου ἄγγου ἐργατικοῦ Βουλευτοῦ ΚΟΞ, δὲ ὅποιος τῷ 1944, κακοποιῶν τὴν ἀλήθειαν, λσχυρίζετο δτι ἐν Ἐλλάδι μόλις τὰ 5)ο)ο τῶν πολιτῶν ἐπιθύμουν τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως.

Παράλληλα δὲ κ. Γουδῆς ἤσκησεν ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ Ἀλεξανδρείας τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐλληνικῆς Κοινότητος Καῖρου κ. Θεόδ. Κότσικαν καὶ ὄλλους ἔγκρίτους Ἑλληνας τῆς Ἀλεξα-

δρείας καὶ τῶν ἄλλων ἐλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς Αἰγύπτου, ἀγῶνα σθεναρὸν ὑπὲρ τῶν ἔθνικῶν μας διεκδικήσεων. Τοῦτο δὲ διότι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ ἀριστερίζοντες ἐδῶ καὶ ἐκεῖ "Ἐλληνες, δπως οἱ κύκλοι καὶ τὰ κηρύγματα τοῦ τότε ἐν ἀνακτύξει ὥπλαρχηγοῦ ΤΙΤΟ τῆς Γιουγκοσλαυας, δπως οἱ λεβαντίνοι τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν, συνεδύαζον τὸν κοινὸν ἀγῶνα τῶν τόσον ἐναντίον τοῦ Βασιλέως ὅσον καὶ ἐναντίον τῶν ἔθνικῶν μας διεκδικήσεων ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς Βορείου Ἡπείρου, καὶ τῆς ἐλληνικωτάτης Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας κλπ,

ΙΔΡΥΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΤΗΧ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

"Ο κ. ΓΟΥΔΗΣ, ἐπὶ πλέον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ἔδρυσε καὶ ἐκεῖ Χριστιανικὴν "Ἐνωσιν ὑπὸ τὸν τίτλο «Ἀγιος Ἀθανάσιος», ἐπίσης δὲ καὶ Ἐκκλησιαστικὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἐν Ἑλλάδι δρώντων. Τὴν τεραστίαν αὐτὴν θρησκευτικὴν κίνησιν τὴν διηγούθυνεν ὁ ἴδιος ως πρόεδρος τοῦ Δ. Σ., δμιλῶν καὶ ἀπὸ τῆς ἔδρας τετράκις τῆς ἑβδομάδος. Διὰ τὴν δρᾶσιν του ταύτην ἡ Α. Μ. δ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας τῷ ἀπένειμε τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, δστις ἀπενεμήθη μόνον εις Πρωθυπουργούς, Υπουργούς, Ναυάρχους, Στρατηγούς καὶ ἄλλας ύψηλάς προσωπικότητας.

ΠΕΡΙΣΔΕΙΑΙ ΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

'Επι πᾶσι τούτοις ὁ κ. Γουδῆς περιώδευσεν ὅλας τὰς πόλεις τῆς Αἰγύπτου όπου ύπάρχει 'Ελληνισμὸς (Κάΐρον, Πόρτ—Σάΐτ, Σουέζ, Ισμαήλια, 'Ηλιούπολις, 'Ερμούπολις (Τάντα), Ζαγαζίκ, Αμπουκίρ, κλπ.κλπ.) καὶ ἐκεῖ ἐπανέλαβε τὰς δύμιλίας του ἐνισχύων παντοῦ μεταξὺ τῶν ἑλλήνων τὸν πατριωτικὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν εἰς τὰ πάτρια ἀγάπην.

Εἰδικώτερον ὁ κ. Γ., σταν τὸ ΕΑΜ (1944) ἔξαπέλυσε πράκτορας ἐν Μ. 'Ανατολῇ καὶ Ἰδρυσεν εἰς τὰς μεγαλοπόλεις τῆς Αἰγύπτου τὸν ΕΑΣ, σύλλογον πολιτικὸν πρὸς πλήρη ἐκτροπὴν τοῦ ἀγῶνος μας ἐν τῇ Μ. 'Ανατολῇ καὶ μεταβολὴν αὐτοῦ ἀπὸ ἔθνικοῦ εἰς κοινωνικόν, ἀσκοῦν ἔκτοτε πόλεμον κατὰ τῆς 'Ελλάδος καὶ τῆς 'Αγγλίας καὶ εἰς δφελος στρατιωτικὸν μὲν τῆς Γερμανίας, μεθ' ἡς ἐμάχοντο ἀκόμη ἐν Μ. 'Ανατολῇ οἱ "Ελληνες καὶ οἱ "Αγγλοι, πολιτικὸν δὲ τῆς κομμουνιστικῆς Ρωσίας, ὁ κ. Γουδῆς ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῶν γραφείων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς μεγάλης πατριωτικῆς δργανώσεως τῶν ἔθνικοφρόνων Αἴγυπτιων ἑλλήνων ύπὸ τὸν

τίτλον «Πανελλήνιος "Ενώσις Αιγύπτου», ή όποιας
Ιδρυθεῖσα τῇ ἐπινεύσει τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξαν-
δρείας καὶ τελοῦσα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Θ.
Κότσικα, περιλάμβανεν δλα τὰ ύγια στοιχεῖα τοῦ
έλληνισμοῦ, τὸ δὲ συμβούλιόν της καθώς καὶ τὰ
τοπικά τοιαῦτα ἀπετελοῦντο ἀπὸ τοὺς ιθύνοντας
τὰς ἔλληνικὰς κοινότητας Αιγύπτου.

Η ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

‘Ολοκληρωθέντος τοῦ σκοποῦ τῆς Πανελλήνιου ‘Ενώσεως Αἰγύπτου διὰ τῆς ἐπανόδου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ εἰς Ἑλλάδα, ὁ κ. Γουδῆς, περατώσας ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Α' τόμου τοῦ συγγράμματός του ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὸν Β'. Παγκόσμιον πόλεμον» ἐπανῆλθεν εἰς Ἑλλάδα (7-9-1947) ὅτε καὶ αὐθημερὸν ἐπεστρατεύθη ὑπὸ τοῦ τότε ‘Υπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν Ναυάρχου Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας.

Κατὰ τὸ ἔκτοτε διαρρεῦον διετές διάστημα ἐπεδόθη μετά ζήλου εἰς τὰ δικαστικά του ἔργα, μὴ παραλείπων, κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως, νὰ δίδῃ, ἐντολῇ τοῦ κ. ‘Υπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, διαλέξεις ἐθνικοῦ καὶ ἡθικοκοινωνικοῦ περιεχομένου πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τὰ πληρώματα τοῦ ‘Υπουργείου Ναυτικῶν καὶ ἄλλων ναυτικῶν ύπηρεσιῶν.

Ο κ. Γουδῆς ἔξετιμήθη καὶ ἐνταῦθα ἀπὸ τοὺς συνάδελφους καὶ προϊσταμένους του διὰ τὴν εὔσυνείδητον καὶ ἀρτίαν ἀπόδοσίν του, ὁσάκις δὲ κατεῖχε τὸ βῆμα τοῦ Βασιλικοῦ ‘Επιτρόπου εἰς τὸ Ναυτοδικεῖον Πειραιῶς, οἱ Ναυτοδίκαι καὶ οἱ ἀκροσταὶ ἔγοητεύοντο ἀπὸ τὰς γλαφυράς ἀγορεύσεις του τὰς

·δποίας παρηκολούθουν μὲ κατανυκτικήν προσοχήν πάντοτε μὲν ίδια δὲ ὁσάκις ἐπρόκειντο θέματα ἢ πτόμενα τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ πληγῶν.

Δέον νὰ σημειωθῇ ίδιαιτέρως, ὅτι, ἔγκρισει τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναύτικῶν, δ. κ. Γουδῆς μετέβη εἰς ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΝ, δπου ἔκαμεν ἐπτά ωμιλίας μὲ τόσην δύναμιν καὶ πληρότητα, ὡστε τόσον οἱ διοικοῦντες δόσον καὶ οἱ τρόφιμοι νὰ μείνουν ὅχι μόνον κατάπληκτοι ἀλλὰ καὶ τελείως ίκανοποιημένοι ἀπὸ πάσης πλευρᾶς καὶ νὰ τὸν περιφέρουν οἱ κρατούμενοι ναῦται καὶ στρατιώται εἰς τοὺς ὕδωρις ἐπὶ 15' παρὰ τὰς διαμαρτυρίας του.

Κατὰ τὴν εἰς Μακρόνησον μετάβασίν του δ. κ. Γουδῆς ἔδειξε δόλον τὸ ψυχικὸν μεγαλεῖον του, ἐνδιαφερθεὶς δι' δλους βέβαια, ἀλλὰ ίδιαιτέρως διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὀπλίτας τοὺς καταγομένους ἐκ Βερροίας καὶ τῶν περιχώρων. Τοὺς εἶδεν δλους, τοὺς συνεβούλευσε, τοὺς ἐνεθάρρυνε καὶ ωμίλησε πρὸς τὸν Γενικὸν Στρατοπεδάρχην καὶ τοὺς διοικητὰς Ταγμάτων διὰ τὰ παιδιά μας, ΕΓΓΥΗΘΕΙΣ δι' ᾧδιος δι' αὐτὰ ἐπὶ σκοπῷ ἀποχρωματίσεως των.

"Ολοι τότε οἱ κρατούμενοι ἔγραψαν εἰς τοὺς ολοίκειους των διὰ τὴν ἀδελφικήν στάσιν τοῦ κ. Γουδῆ, δ ὁποῖος, εἰς ἀντάλαγμα, ἔλαβε τὴν ίκανοποίησιν ἐκ τοῦ δτι σχεδόν δλα τὰ παιδιά μας ἐφάνησαν ἀξια τῆς ἐγγυήσεως ποὺ ἔδωκεν δ. κ. Γουδῆς, ζητήσαντα ὅπλα καὶ ἐνταχθέντα εἰς τὸν ἑθνικὸν στρατὸν ἀπὸ μακροῦ ἥδη, ἀλλὰ δὲ ἀπολυθέντα καὶ ζῶντα τὸν τίμιον ἄγωνα τοῦ ἔλληνος πολίτου.

Ο κ. ΓΟΥΔΗΣ ΩΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ

Έκτός τῶν ἀναρριθμήτων ὄμιλιδων, διαλέξεων,
ἀρθρών καὶ μελετῶν του ὁ κ. Γουδῆς συνέγραψε καὶ
τὰ κάτωθι ἔργα.

- 1) Σκέψεις ἐπὶ τῆς ἀδικίας τῆς προσγιγνομένης ἐκ
τῆς ἐπισήμου ἐν τῷ Κράτει ρυθμίσεως τῆς πορνείας.
- 2) Ἡ ἀξία τῆς Νέας γεννεᾶς.
- 3) Προσκοπισμός, Κατηχητικά Σχολεῖα. "Αλκι-
μοι. Νεολαία.
- 4) Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Ἑλλάς.
- 5) Ὁ γάμος ὡς θεσμὸς τοῦ Ἀστικοῦ δικαίου
καὶ ὡς μυστήριον.
- 6) Ἡ ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἑλληνικότης τῆς
Μακεδονίας. Τόμοι δύο σελ. 850.
- 7) Ἡ ἀψόγως ἀνεπίληπτος ζωὴ τῆς Μαρίας τῆς
Μαγδαληνῆς βάσει τῆς ἀφηγήσεως τῶν Εὐαγγελίων
καὶ ἀλλῶν Ιστορικῶν πηγῶν.
- 8) Ἡ Ἑλλάς κατὰ τὸν Βον Παγκόσμιον Πόλεμον.
Τόμος Α'. σελ. 435
Τόμος Β'. > 500.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΓΟΥΔΗΝ ΚΑΙ ΗΘΙΚΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙ

Θά ἔπρεπε νὰ συνταχθοῦν τόμοι δλόκληροι διὰ νὰ περιληφθοῦν αἱ ὑπὲρ τοῦ κ. ΓΟΥΔΗ ἔγγραφοι κρίσεις ἀπό τοῦ 1929 μέχρι σήμερον κρίσεις, σημαινουσῶν προσωπικοτήτων τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐπιστήμης ὡς καὶ ἐπισήμων ἐκπροσώπων τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

"Αλλως τε ὁ κ. ΓΟΥΔΗΣ ἐπιτρέψας εἰς ἡμᾶς νὰ ἀναδιφήσωμεν τὸ ἀρχεῖον τον δὲν ἐνέκρινε νὰ «ξεσηκωθοῦν» τὰ ἔγγραφα διὰ νὰ καταχωρισθοῦν.

'Ἐκεῖνο τὸ δποῖον δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν εἶναι ὅτι δλίγοι ἀνθρωποι ἔχουν τόσον πλουσίους τίτλους τιμῆς καὶ ἡθικῶν ἀμοιβῶν διὰ τὴν ἔξοχον δρᾶσίν των ὑπὲρ τοῦ συνόλου.